

----- Original Message -----

From: Wil Lases

To: Janez Potocnik

Sent: Sunday, February 19, 2012 4:33 PM

Subject: natuurherstel Westerschelde; Hedwigepolder onnatuurlijk symbool

Onderwerp: natuurherstel Westerschelde; Hedwigepolder onnatuurlijk symbool.

Tiel, 19 februari 2012.

Geachte heer Potocnik,

Door bepaalde maatschappelijke krachten bent u gestimuleerd uw invloed aan te wenden in een ontwikkelingsproces van natuurherstel in de Westerschelde dat Nederland en Vlaanderen met elkaar doormaken. Het komt mij voor dat de voorlichting hierover vanuit de natuurbeweging zeer eenzijdig is, zo niet fundamenteel onjuist. Het gaat immers primair om de gevaarlijke gedragsverandering van de fysische natuur van de Westerschelde. Deze is vooral in de laatste halve eeuw te weeg gebracht door menselijk ingrijpen in de Westerschelde en de Boven Zeeschelde ten behoeve van de haven van Antwerpen. Het gedrag van de Westerschelde wordt bepaald door de zee. De Westerschelde is van zand importerend, zand exporterend geworden. Dat tast de veiligheid aan. Daarenboven neemt de verzilting toe. De ontwikkeling van die fysische natuur is bepalend voor de biologie en niet andersom. Ontpolderingsprojecten, waarbij hooggelegen polders worden afgegraven en aan de zee worden gegeven, vergroten het getijvolume. Dat werkt averechts en het stimuleert het verdere verlies aan bodemmateriaal in de Westerschelde. Na de stormvloedramp van 1953 is in de zestiger jaren nog een inpolderingsproject uitgevoerd ten behoeve van vergroting van het havenareaal en de aanleg van de Schelde-Rijn verbinding voor Antwerpen.

Door het interne groepsdenken van ecologen is er nooit uitgegaan van de bepalende fysische natuur (de dynamica van de Westerschelde), maar vanuit een eigen habitatdenken, waaraan de omgeving ondergeschikt is gemaakt. Ook de belangrijke invloeden buiten het gebied op de biologie spelen kennelijk geen rol bij het kwantitatief habitatdenken. Dit heeft geleid tot een onjuiste voorstelling van zaken van natuurherstel en natuurcompensatie.

Centraal hoort het herstel van de fysische natuur van de Westerschelde te staan. Het gaat om de Westerschelde zelf. De biologie anticipeert daar eigener beweging op. (zie bijlage: Verbazing over natuurzin.) Daarvoor hoeven ecologen geen getijdenparken op het land voor aan te leggen en te onderhouden. De mogelijkheden om dat natuurherstel te stimuleren zijn volop in de Westerschelde aanwezig. Zelfs aanzienlijk meer dan de huidige plannen van staatssecretaris Bleker, die in belangrijke mate ook rekening houden met gevoelens van ecologen. Een fundamentele toekomstgerichte oplossing behoeft ook een aangepaste opstelling van de haven van Antwerpen.

Er is nog het alternatief, dat bij de commissie "Nijpels" is ingediend, maar niet op zijn merites is beoordeeld door die commissie, nl. het aanbrengen van zandmotors in de vijf morfologische eenheden van hoofd- en nevengeulen in de Westerschelde. Een dergelijk veel groter project voor de kust bij Hoek van Holland werkt goed en heeft de steun van het Wereld Natuurfonds. Het alternatief kan ook aanvullend werken op de plannen van staatssecretaris Bleker. De commissie "Nijpels" heeft de mogelijkheden van dit alternatief niet onderkend en schaarde het ten onrechte onder kriboplossingen.

Bovendien blijkt dat een tweetal Vlaamse parlementariërs, mevrouw Annick De Ridder en de heer Bart Martens, uitspraken doen, die onfris zijn dan wel een onjuiste voorstelling van zaken geven met betrekking tot de vernietiging van de Hedwigepolder. Zie de Gazet van

Antwerpen dd.17.01.2012. Daarmee bespelen zij zeer bedenkelijk een negatief sentiment tussen Nederland en Vlaanderen. Zo'n uitspraak is dat het niet onder water zetten van de Hedwigepolder premordiaal voor de veiligheid van Antwerpen zou zijn. Zij suggereren een waterstandsverlaging van een halve meter bij Antwerpen. Berekeningen geven echter aan dat het slechts 2 cm is. Dit is verwaarloosbaar op een tijverschil van bijna 6 m bij springtij met daar bovenop vele meters stormvloedeffect. Het is stemmingkwekerij. Ik heb beide Vlaamse parlementariërs een brede inhoudelijke reactie doen toekomen, waarop nog een andere uitwisseling van argumenten met mevr. De Ridder heeft plaats gevonden. Ik doe u die correspondentie toekomen, omdat die tot de kern van de problematiek voert en tevens omdat er vertekende beelden van het Scheidingsverdrag van 1839 leven in verband met de vrije vaart op de Westerschelde en de Nederlandse binnenwateren.

Om beknopt kennis te nemen van wat er speelt is deze correspondentie waardevol en zeer de moeite van het bestuderen waard.

Ik heb geen enkel persoonlijk belang, anders dan het algemene. Ik heb een waterloopkundige achtergrond en historische kennis.

Hoogachtend,
Ir W.B.P.M.(Wil) Lases

Bijlagen:

- [Verbazing over natuurzin.](#)
- [Artikel in de Gazet van Antwerpen dd.17.01.2012.](#)
- [Reactie op de Gazet van Antwerpen.](#)
- [Weerwoord van Axel Vandeputte namens mevrouw Annick De Ridder](#)
- [Beantwoording van het schrijven van De Ridder/Vandeputte.](#)